

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6SŽk/20/2021
Identifikačné číslo spisu: 1018201307
Dátum vydania rozhodnutia: 26. januára 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1018201307.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: DUO CENTER Slovakia s.r.o., Pribinova 23, 810 11 Bratislava, IČO: 35 832 126, právne zastúpený: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., Kadnárova 83, 831 06 Bratislava, IČO: 47 232 765, proti žalovanému: Mestská časť Bratislava - Záhorská Bystrica, Námestie Rodiny 1, 843 57 Bratislava, IČO: 00 604 887, právne zastúpený: Mgr. Jozef Štefanko, PhD., LL.M, advokát, Grösslingová 6-8, 811 09 Bratislava, IČO: 42 186 137, za účasti ďalšieho účastníka (sťažovateľa): Asociácia vonkajšej reklamy, Trenčianska 705/55, 821 09 Bratislava, IČO: 30 809 819, právne zastúpený: HUTTA & PARTNERS s.r.o., Bezekova 3225/16, 841 02 Bratislava, IČO: 51 284 871, o žalobe opomenutého účastníka o doručenie listiny č: 2017/439/O/2/Ro zo dňa 28.03.2017 žalobcovi, v konaní o kasačnej sťažnosti ďalšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/149/2018-112 zo dňa 28. januára 2021, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Žalobcovi sa priznáva voči sťažovateľovi nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) uznesením č.k. 6S/149/2018-112 zo dňa 28.01.2021 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) uložil žalovanému povinnosť doručiť žalobcovi listinu: „súhlas s odstránením reklamnej stavby č. 2017/439/O/2/Ro zo dňa 28.03.2017“ (ďalej ako „súhlas s odstránením reklamnej stavby“ alebo „súhlas“) v lehote 30 dní odo dňa doručenia predmetného uznesenia žalovanému.

2. Žalobca sa v konaní pred krajským súdom domáhal doručenia súhlasu s odstránením reklamnej stavby vydaného žalovaným dňa 28.03.2017, keď namietal, že zákonné podmienky na odstránenie predmetného reklamného zariadenia splnené neboli. Osobitne namietal žalobca proti záveru

žalovaného (vychádzajúceho z podnetu sťažovateľa), že by predmetná reklamná stavba nebola označená identifikáciou vlastníka. Uviedol, že vlastník reklamného zariadenia je známy, a preto žalovaný pochybil, ak žalobcu pred vydaním súhlasu s odstránením reklamnej stavby nevyzval na preukázanie, že mal oprávnenie na uskutočnenie reklamnej stavby. Rozporoval aj skutočnosť, či vôbec ide o reklamnú stavbu. Uviedol, že vo veci bol vydaný protest prokurátora, a to za účelom odstránenia nezákonného postupu iných stavebných úradov, ktoré v minulosti postupovali v týchto veciach vo vzťahu k žalobcovi obdobne.

3. Správny súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že stavebný úrad nezistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, nakoľko si bez ďalšieho osvojil tvrdenie ohlasovateľa, že ide o reklamnú stavbu neznámeho vlastníka bez toho, aby vykonal obhliadku na mieste samom. Takéto pochybenie stavebného úradu je zrejmé z toho, že ani priložená fotodokumentácia ohlasovateľa v žiadnom prípade nie je spôsobilá nepochybne a nezameniteľne identifikovať skutočnosť absencie označenia reklamnej stavby v zmysle § 86 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) (ďalej len „Stavebný zákon“) vo vzťahu k billboardu napadnutého súhlasu s odstránením reklamnej stavby č. 2017/439/O/2/Ro zo dňa 28.03.2017.

4. Ďalej krajský súd uviedol, že stavebný úrad takýmto konaním zároveň odňal žalobcovi možnosť byť účastníkom administratívneho konania, keďže náležite nezistil skutkový stav, čo v žiadnom prípade nemožno konvalidovať ani vyjadrením žalovaného v odseku 10. tohto uznesenia, že nad rámec svojich povinností vykonal pokus o zistenie totožnosti vlastníka reklamnej stavby telefonickým kontaktom uvedeným na reklamnej stavbe, avšak telefonický adresát po zistení, že nejde o komerčný dopyt, ale o telefonát stavebného úradu, bez ďalšieho telefonický hovor ukončil, podľa názoru súdu, nie je možné, bez relevantného záznamu v administratívnom spise, takéto tvrdenie vôbec vyhodnotiť a preto je irelevantné.

5. Záverom súd konštatoval, že z uvedeného vyplýva, že stavebný úrad nezistil, či reklamné zariadenie, ktoré je predmetom napadnutého súhlasu s odstránením reklamnej stavby je označené v súlade so zákonom a nekonal so žalobcom, hoci ho podľa § 88 ods. 7 stavebného zákona mal vyzvať, aby preukázal, že mal oprávnenie na uskutočnenie reklamnej stavby na pozemku alebo na stavbe, kde je umiestnená, a že je zhotovená v súlade s podmienkami podľa tohto zákona, v dôsledku čoho bola žalobcovi odňatá možnosť realizovať svoje procesné oprávnenia a chrániť tak svoje práva a právom chránené záujmy.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

6. Proti uzneseniu krajského súdu podal kasačnú sťažnosť ďalší účastník (ďalej len „sťažovateľ“). Kasačnú sťažnosť odôvodnil § 440 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej ako „SSP“), pričom zároveň uviedol, že uznesenie krajského súdu napáda aj pre nedostatočné odôvodnenie odporujúce § 139 ods. 2 v spojení s § 147 ods. 2 SSP, keď práve z dôvodu nedostatočného odôvodnenia ho považuje aj za nepreskúmateľné. Podľa názoru kasačného súdu by takto vymedzený kasačný dôvod bol subsumovateľný pod § 440 ods. 1 písm. f) SSP. V texte samotnej kasačnej sťažnosti následne sťažovateľ poukazuje na údajné pochybenia krajského súdu, ktorých sa tento mal dopustiť v priebehu konania. V tejto súvislosti namietla spôsobovanie zbytočných priesťahov v konaní, doručenie vyjadrenia žalobcu a súvisiacu výzvu na možnosť vyjadrenia k nemu až spolu s doručením rozhodnutia vo veci samej ako aj skutočnosť, že krajský súd sa s vecou zaoberal nedostatočne.

7. Sťažovateľ vo vzťahu k postupu a uzneseniu krajského súdu napádal najmä tie skutočnosti, že podľa jeho názoru súd dostatočne neoveril tvrdenie žalobcu, že sa s ním ako s účastníkom konania malo konať v rámci administratívneho konania, t.j. že žalobca naozaj má status opomenutého účastníka konania. Poukázal na to, že v administratívnom spise nie je žiadny dôkaz o tom, že by žalobcovi malo svedčiť účasť v administratívnom konaní o vydaní súhlasu. Identicky sťažovateľ

rozporuje, že by takýto dôkaz vyplýval zo súdneho spisu krajského súdu. Tieto primárne námietky sťažovateľa sa sekundárne premietajú do toho kasačného bodu, v ktorom tento uvádza, že v napadnutom rozhodnutí „správny súd ani jedinou vetou neuviedol, že na základe čoho dospel k takémuto záveru a teda akým spôsobom overil pravdivosť tvrdenia žalobcu, že mu svedčilo účasť v administratívnom konaní o vydanie súhlasu žalovaného o odstránení reklamnej stavby“.

8. Ďalej sťažovateľ poukázal na to, že žalobca predkladá takmer do každého obdobného súdneho konania identickú, resp. notoricky známu fotografiu, na ktorej je žalobca riadne identifikovaný, pričom sťažovateľ vyslovuje predpoklad, že takéto označenie obchodného mena a telefónneho čísla žalobcu na tomto jednom reklamnom zariadení mohlo mať aj dočasnú povahu. Poukazuje na bezočivosť a ziskuchtivosť žalobcu, ktorý si údajne už uplatňuje náhradu za takto odstránené reklamné plochy v sume 154.000 Eur. Navrhol, aby si kasačný súd pripojil vo veci spis Okresného súdu Bratislava I (sp. zn. 29CbPv/3/2018) a aby si vyžiadal informácie od Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, „na základe čoho si urobí ucelený obraz o tom, o čo žalobcovi ide“. Uvádza, že senát 6S práve napadnutým uznesením vytvoril pre žalobcu „prvé relevantné dôkazy“, na základe ktorých môže byť žalobca so svojím nárokom na náhradu škody voči štátu úspešným, keďže doposiaľ mal byť žalobca v tomto smere v dôkaznej núdzi, keďže žiadny iný senát krajského súdu vo veci nerozhodol v prospech žalobcu na základe „jedinej irelevantnej fotografie predloženej žalobcom“.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností sťažovateľ kasačnému súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň požiadal o náhradu trov kasačného konania v rozsahu 100%

10. Žalobca vo vyjadrení k podanej kasačnej sťažnosti uviedol, že z administratívneho spisu musí byť zrejmé, že sa odstraňuje reklamná stavba neznámeho vlastníka, pričom pokiaľ táto skutočnosť zo spisu nevyplýva, správny súd nie je povinný vykonávať ďalšie dokazovanie. Mal za to, že krajský súd v konaní postupoval zákonným spôsobom - ak mal sťažovateľ za to, že správny súd spôsobuje zbytočné preťaženie, mal sa domáhať nápravy tohto stavu iným právnym nástrojom. Poukázal na to, že fotografia, ktorú používa v rámci súdnych konaní nie je fotografiou konkrétneho odstráneného zariadenia, ale ide o fotografiu preukazujúcu spôsob označenia reklamných zariadení žalobcu. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ďalšieho účastníka konania zamietol, nakoľko nie je dôvodná a aby ďalšieho účastníka konania zaviazal k náhrade trov kasačného konania.

11. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa plne stotožňuje s argumentáciou ďalšieho účastníka konania obsiahnutou v podanej kasačnej sťažnosti. Navyše poukázal na to, že krajský súd v konaní neprihliadal na § 5 ods. 3 a ods. 12 SSP. Navrhol, aby kasačný súd rozhodol o zrušení napadnutého rozhodnutia a o vrátení veci krajskému súdu na ďalšie konanie, ako aj o náhrade trov kasačného konania žalovaného, a to v rozsahu 100%.

III.

Konanie na kasačnom súde

12. Prejednávaná vec bola dňa 24.05.2021 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky - ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie - podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 4S - sp. zn. 6Sžk/20/2021. S účinnosťou od 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom technickými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená na rozhodnutie kasačnému senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol pod pôvodnou spisovou značkou.

13. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že súhlas s odstránením reklamnej stavby bol vydaný žalovaným na základe podnetu (ohlásenia) ďalšieho účastníka zo dňa 15.03.2017 (doručený žalovanému dňa 17.03.2017). Žalovaný mal na základe podnetu za to, že sú splnené podmienky na odstránenie reklamnej stavby neznámeho stavebníka nachádzajúcej sa na parc. č. XXXX/X, XXXX, reg. C., kat. úz. Y. I.. Predmetný súhlas bol žalovaným vydaný podľa § 117 ods. 1 v spojení s § 88 ods. 7 písm. a) Stavebného zákona. Nebol však doručený žalobcovi, ktorý o sebe v rámci konania pred krajským súdom tvrdil, že je vlastníkom predmetného reklamného zariadenia, od čoho odvíja svoj status „opomenutého účastníka konania“. Podnet ďalšieho účastníka doručený žalovanému totiž vychádzal z toho, že predmetná reklamná stavba je nepovolenou reklamnou stavbou, táto nie je označená podľa príslušných ustanovení Stavebného zákona, t.j. jej vlastníkom je neidentifikovateľný a zrejme neznámy, preto boli splnené podmienky na odstránenie tejto reklamnej stavby podľa § 88 ods. 7 stavebného zákona (v znení účinnom v rozhodnom čase).

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

14. Podľa § 179 ods. 1 SSP, ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len "opomenutý účastník"), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

15. Podľa § 179 ods. 2 SSP, ak orgán verejnej správy bezdôvodne nedoručí rozhodnutie alebo opatrenie opomenutému účastníkovi, správny súd mu i bez návrhu môže uznesením uložiť pokutu.

16. Podľa § 179 ods. 3 SSP, doručením uznesenia správneho súdu podľa odseku 1 orgánu verejnej správy sa zo zákona odkladajú účinky napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o riadnom opravnom prostriedku, ak osobitný predpis upravujúci konanie pred orgánom verejnej správy jeho podanie proti napadnutému rozhodnutiu alebo opatreniu pripúšťa. V takom prípade je opomenutý účastník oprávnený na podanie riadneho opravného prostriedku v lehote a za podmienok ustanovených osobitným predpisom a orgán verejnej správy je povinný o tomto riadnom opravnom prostriedku konať a rozhodnúť.

17. Podľa § 88 ods. 7 Stavebného zákona, povolenie stavebného úradu sa nevyžaduje na odstránenie reklamnej stavby, ktorá je postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť, alebo v rozpore s ním, ak ohlásenie odstránenia stavby podal vlastníkom pozemku alebo stavby alebo osoba, ktorá má iné práva k pozemku alebo stavbe [§ 139 ods. 1 písm. a) až c)], a títo nedali právo inej osobe uskutočniť reklamnú stavbu na svojom pozemku alebo svojej stavbe alebo záujmové združenie vlastníkov reklamných stavieb registrované podľa tohto zákona. Stavebný úrad

a) ak vlastníkom reklamnej stavby nie je známy, vydá osobe, ktorá podala ohlásenie odstránenia stavby súhlas s odstránením reklamnej stavby do 30 dní odo dňa podania ohlásenia,

b) ak vlastníkom reklamnej stavby je známy, stavebný úrad ho vyzve, aby do 15 dní odo dňa doručenia výzvy preukázal, že mal oprávnenie na uskutočnenie reklamnej stavby na pozemku alebo na stavbe, kde je umiestnená, a že je zhotovená v súlade s podmienkami podľa tohto zákona. Ak vlastníkom reklamnej stavby v určenej lehote nepreukáže, že mal oprávnenie na uskutočnenie reklamnej stavby alebo že stavba je zhotovená v súlade s podmienkami podľa tohto zákona, stavebný úrad do 30 dní odo dňa márneho uplynutia lehoty vydá osobe, ktorá podala ohlásenie odstránenia stavby súhlas s odstránením reklamnej stavby.

18. Podľa § 140 Stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

19. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) (ďalej len „Správny poriadok“), správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstará potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

20. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná. Z kasačnej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ namietal hlavne tú skutočnosť, že by v prípade žalobcu boli splnené podmienky účasti v administratívnom konaní, v rámci ktorého bolo vydané opatrenie, ktorého doručenia sa žalobca domáhal podanou správnu žalobou. Sekundárne potom sťažovateľ namietal nedostatočné odôvodnenie záverov krajského súdu o tom, že žalobcovi účasti v tomto administratívnom konaní svedčilo.

21. V tejto súvislosti kasačný súd poznamenáva, že správna žaloba opomenutého účastníka predstavuje osobitný typ všeobecnej správnej žaloby, ktorej procesná úprava je v podstate plne vymedzená v § 179 SSP. Konanie o správnej žalobe opomenutého účastníka je totiž čiastočne odlišné od „bežného“ konania o všeobecnej správnej žalobe. Predmetom posudzovania je tu totiž len procesné postavenie žalobcu, a nie samotné preskúvanie zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy.

22. Keďže správny súd nie je v zásade súdom „skutkovým“, je základným predpokladom úspechu v konaní pred ním podanie náležite odôvodnenej správnej žaloby. Za opomenutého účastníka sa podľa odseku 1 považuje ten, kto mal byť účastníkom administratívneho konania, ale orgán verejnej správy s ním nekonal. Ak takáto osoba podá správnu žalobu, už z jej znenia musí byť zrejmé, že ide o tento prípad [§ 182 ods. 1 písm. d)]. Správny súd potom zisťuje dve skutočnosti, či je tvrdenie žalobcu o jeho opomenutí pravdivé a či od vydania namietaného rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli tri roky. Ak sú tieto podmienky splnené, správny súd uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie opomenutému účastníkovi doručiť.

23. V predmetom konaní je nesporné, že od vydania súhlasu s odstránením reklamnej stavby neuplynuli viac ako tri roky. Túto skutočnosť nerozporuje ani sťažovateľ. Spornou otázkou medzi účastníkmi konania bolo, či žalobcovi malo v príslušnom administratívnom konaní patriť postavenie účastníka konania. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že žalovaný nezistil presne a úplne skutočný stav veci, nakoľko deklarovaná absencia označenia reklamnej stavby v zmysle § 86 ods. 4 stavebného zákona zo spisov nie je zistiteľná a túto informáciu okrem ohlásenia podaného sťažovateľom nepotvrďuje v spise žiadna skutočnosť a nie je ju možné vyvodiť ani z priloženej fotodokumentácie. Je nevyhnutné poukázať na to, že sám žalovaný priznal, že nevykonal obhliadku na mieste samom, pričom toto pochybenie nie je možné konvalidovať tvrdením že ide o notoriu, či údajnou snahou telefonicky kontaktovať žalobcu bez akéhokoľvek záznamu o tomto úkone. Nakoľko skutočnosť, že ide o reklamnú stavbu neznámeho vlastníka je esenciálnou podmienkou toho, aby mohol stavebný úrad postupovať podľa § 88 ods. 7 písm. a) Stavebného zákona, je nevyhnutné trvať na tom, aby bolo overenie tejto skutočnosti súčasťou administratívneho spisu. Vo svetle uvedeného kasačný súd v súlade so záverom krajského súdu konštatuje, že postupom v rozpore s § 31 ods. 2 Správneho poriadku, ako aj s § 88 ods. 7 písm. b) bola žalobcovi odňatá možnosť byť účastníkom administratívneho konania.

24. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku kasačný súd dáva do pozornosti, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (m.m. rozhodnutie Ústavného súdu SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II ÚS 200/09).

Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003). Kasačný súd aj vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal, vysporiadal sa s podstatnými námietkami žalobcu a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, pričom dospel k správnym a nepochybným záverom o splnení podmienok na uloženie povinnosti žalovanému doručiť predmetný súhlas žalobcovi ako opomenutému účastníkovi. Z napadnutého uznesenia jednoznačne vyplýva, že správny súd v odôvodnení rozhodnutia, po zhrnutí podstatných argumentov žalobcu, vyjadrenia žalovaného, ďalšieho účastníka a citácii relevantných ustanovení právnych predpisov v bode 23. skonštatoval záver, ku ktorému dospel po preskúmaní veci, pričom podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty z ktorých tento záver vychádza, uviedol v bodoch 24-26 odôvodnenia.

25. Kasačný súd ďalej poznamenáva, že z povahy kasačného konania vyplýva, že sa v ňom dokazovanie nevykonáva, okrem preukazovania včasnosti a prípustnosti kasačnej sťažnosti, príp. existencie kasačných dôvodov (§ 454 a § 455 SSP). S ohľadom na právoplatnosť napadnutého uznesenia je kasačný súd viazaný skutkovým stavom, z ktorého vychádzal krajský súd, preto námietka, aby kasačný súd vykonal dokazovanie pripojením súdneho spisu Okresného súdu Bratislava I., resp. aby si vyžiadal od Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky informácie, „aby si urobil ucelený obraz o tom, o čo žalobcovi ide.“, ako to žiada sťažovateľ, je nedôvodná.

26. Zároveň kasačný súd dopĺňa, že rozhodnutie najvyššieho správneho sudu vo veci nie je „relevantným dôkazom“ v prospech žalobcu v tom zmysle, že by preukazovalo vznik akéhokoľvek nároku žalobcu na náhradu škody voči štátu. Navyiac, kasačný súd v tomto konaní ani nemôže prihliadať na takúto argumentáciu sťažovateľa (prípadné riziko náhrady škody žalobcovi zo strany štátu), keď úlohou správnych súdov nie je ochrana štátu pred fyzickými osobami a právnickými osobami, ale preskúvanie zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy v príslušných zákonných medziach. To, či fyzickej osobe alebo právnickej osobe z dôvodu nezákonného postupu alebo rozhodnutia/opatrenia orgánu verejnej správy vznikne nárok na náhradu škody, príp. v akom rozsahu, nie je predmetom tohto kasačného konania a pre toto kasačné konanie sa nejedná ani o materiálne relevantnú argumentáciu. Z toho stého dôvodu kasačný súd neposudzuje, či napadnuté rozhodnutie, príp. rozhodnutia iných senátov krajského súdu môžu v budúcnosti tvoriť skutkový alebo právny základ pre akýkoľvek nárok žalobcu vo vzťahu k štátu.

27. Nedôvodné sú aj námietky týkajúce sa iných parciálnych procesných pochybení, na ktoré sťažovateľ kasačnej sťažnosti poukazoval ako „tvrdená dlhodobá nečinnosť krajského súdu“, či namietané „pochybenie krajského súdu“ v rámci doručovania vyjadrenia žalobcu ďalšiemu účastníkovi konania. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na bod 18 odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 55/2019-13 zo dňa 11. júna 2019: „Opodstatnenosť vydávania sa žalobcu za opomenutého účastníka zisťuje správny súd preskúmaním príslušného administratívneho spisu, prípadne z vyjadrenia žalovaného. Už z povahy veci je zrejmé, že pre posúdenie tejto otázky nie je nevyhnutné vyžadovať vyjadrenia k žalobe aj od ostatných účastníkov administratívneho konania. Vzhľadom na osobitnú procesnú úpravu konania o žalobe opomenutého účastníka by sa preto na ňu nemali aplikovať ustanovenia týkajúce sa účastníkov konania a osoby zúčastnenej na konaní podľa § 32 - § 41 SSP.“.

28. Podľa názoru kasačného súdu argumentácia sťažovateľa uvedená v kasačnej sťažnosti nebola v žiadnom smere spôsobilá spochybníť závery krajského súdu obsiahnuté v odôvodnení napadnutého uznesenia preto kasačný súd rozhodol podľa § 461 SSP o zamietnutí kasačnej sťažnosti.

29. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd v zmysle § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi voči sťažovateľovi priznal právo na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady bude rozhodnuté v zmysle § 175 ods. 2 SSP

30. Toto rozhodnutie prijal kasačný senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 463 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP a § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.